

[Krøg Hansen.]

vet i det halve år, der er gået, siden socialistisk folkeparti sidst fremsatte et lignende forslag.

Det vigtigste er, at forslaget sikrer alle lønmodtagere 4 ugers ferie på linje med de andre nordiske lande, og at ferielønnen forhøjes til 10 pct. af den samlede indtjening. De nævnte 4 uger og de 10 pct. skal gælde for alle som et minimum, og forslaget gennemførelse må naturligvis ikke medføre, at evt. grupper, som har en bedre ordning, får forringet deres nuværende stilling.

For at undgå tab af feriepenge ved betalingsstandsninger foreslås som noget nyt oprettet en ferielønssfond, hvortil ferielønnen løbende indbetales. En sådan statsgaranteret fond giver lønmodtagerne fuld sikkerhed for, at ferielønnen ikke går tabt, men beholder sin værdi gennem den foreslåede forrentning. Gennem denne indbetalingsordning bortfalder de nuværende feriemærke- og feriekortordninger.

Forslaget udbygger altså ferieretten og mulighederne for at holde ferie. Selve feriens længde er løsrevet fra oparbejdningen af ferieløn. Retten til de 4 uger er ubetinget, også selv om der ikke er hensat feriepenge for en tilsvarende periode.

Er ansættelsen foregået før 1. august, er der ret til ferie i det indeværende ferieår. En sådan ordning er rimelig over for dem, der netop kommer fra en uddannelse.

Det administrativt mest bemærkelsesværdige ved forslaget er dog vel nok, at det omfatter alle, uanset ansættelsesvilkår. Her ved løses problemerne i forbindelse med overgang fra én ansættelse til en anden. Også arbejdsgiverne for de kategorier, der har ferie med løn, skal efter forslaget indbetale feriepenge. Det indbetalte beløb overlades arbejdsgiveren, hvis ferie-medløn-ordningen er fordelagtigere for den ansatte. I øvrigt overlades kun så meget, som svarer til lønnen i ferien.

Beskatningen af den lønandel, som feriegodtgørelsen jo er, kan tænkes gennemført på flere måder. Skatten af feriepenge kan trækkes i den feriepengegivende løn, så at de fulde 10 pct. indbetales til ferielønssonden og lønmodtageren kan hæve beløbet ubeskåret, når han skal holde ferie. Skatten kan også trækkes i selve feriegodtgørelsen jævnsides med indbetalingerne til feriefon-

den. Vi har ment, at valget mellem disse principper må overlades til lønmodtagerne selv gennem deres organisationer.

Den eksisterende lov indeholder bestemmelser om en feriefond, som har virket i mærkværdig tilbagetrækthed. Offentligheden har aldrig hørt om denne fonds gode gerninger.

Den her foreslåede ferielønssfond har en ganske anden karakter. Den opsamler samtlige feriegodtgørelser, som hidtil har ført en ret spredt og tilfældig tilværelse indtil regnskabs dag. Ferielønssonden kommer derved op på anseelige beløb, som naturligvis vil være svingende, men den vil langtfra løbe tom på noget tidspunkt. En forsvarlig del af disse midler finder vi bør dirigeres i en retning, der tjener lønmodtagernes interesser og hjælper til med landets industrielle opbygning, hvorfor vi foreslår midlerne anbragt i aktier — med stemmeret — eller industriobligationer.

Såfremt folketinget vil gennemføre en hurtig behandling og vedtagelse af forslaget, skulle det være muligt, at indbetalingsordningen kan starte samtidig med kildeskatten pr. 1. januar 1970, og at der kan holdes ferie efter de nye regler fra 1. april 1971. Jeg skal derfor anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Jørgen Andersen* til arbejdsministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at udvirke for at sikre udenlandske arbejdere, som er beskæftiget i danske virksomheder, samme eksistens- og lønmæssige vilkår som deres danske kolleger?“

Skriftlig begrundelse:

I sommerens løb har dagspressen påpeget forskellige forhold, som diskriminerede udlandsarbejderen over for hans danske kolleger. Det er således oplyst, at mange udlandsarbejdere, måske på grund af sprogvan- skeligheder, er mangelfuldt orienteret om almindelige rettigheder som ATP, sygeløn m. m., men som ikke kan lades upåagtede.